

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38C/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203240
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Dunčková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2118203240.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v spore žalobkyne: P. S., E.. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, J., zastúpená Mgr. Evou Bačikovou, advokátkou, so sídlom A. Žarnova 1, Trnava, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 11.04.2018 domáhala náhrady škody na zdraví titulom bolestného a nákladov spojených s liečením. Žalobu odôvodnila tým, že vzťah medzi žalobkyňou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom a žalovanou ako právnickou osobou, je občianskoprávnym záväzkovým vzťahom zodpovednosti za škodu. Pasívna vecná legitímácia žalovanej na náhradu škody je daná podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPZP“), nakoľko v čase predmetnej dopravnej nehody malo predmetné motorové vozidlo, prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená, uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovanej. Dňa 11.04.2015 o 11:50 hod došlo k dopravnej nehode v J., tak že vodič motorového vozidla B., C.. Č.. J. L. T. viedol vozidlo po Q.. J. K., pričom na križovatke s riadenou premávkou odbočoval vpravo na Q.. I., kde po začatí odbočovania s jeho vozidlom došlo ku zrážke pravej bočnej časti vozidla s cyklistkou, žalobkyňou, ktorá v tom čase viedla dámsky bicykel modrej farby po vyznačenej cyklistickej cestičke súbežnej s Q.. J.. K. v smere na Q.. G.. V čase nehody bola svetelná signalizácia funkčná, pri nehode žalobkyňa utrpela zranenia. Dychová skúška u vodiča bola negatívna a žalobkyňa bola odobratá vzorka krvi, ktorá bola taktiež negatívna. Podľa priebehu dopravnej nehody bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch. Proti rozhodnutiu o priestupku žalobkyňa podala odvolanie. Odvolací orgán Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave dňa 16.01.2017 odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom Trnava Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trnave č. F.-J.-F.-XXXX/XXXX zo dňa 29.11.2016. Na základe žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy podanej žalobkyňou, Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 43Sa/9/2017-49 zo dňa 27.11.2017, podľa § 191 ods. 1 písm. d), e) Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie o odvolaní Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave číslo : D.-J.-D.-XX/XXXX-F. zo dňa 16.01.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru krajského súdu v danom prípade nebol dostatočne zistený skutkový stav, čo odôvodnil v rozsudku sp. zn. 43Sa/9/2017-49, v dôsledku čoho správny súd rozhodnutie žalovaného postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) SSP zrušil a

vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. 5. Osobitne poukazujeme na bod č. 9 rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 43Sa/9/2017-49 zo dňa 27.11.2017, v zmysle ktorého záver prijatý správnymi orgánmi o zodpovednosti žalobkyne za spôsobenú dopravnú nehodu v dôsledku porušenia povinností vyplývajúcej z § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch o nesprávnom spôsobe jazdy žalobkyne je predčasný. Podľa názoru správneho súdu, správne orgány pochybili, keď sa vôbec nezaoberali spôsobom jazdy vodiča nákladného motorového vozidla v súvislosti s tým, že takéto odbočovanie mu bolo zakázané dopravnou značkou. Práve táto skutočnosť bola jednou z rozhodujúcich pre určenie, ktorý z účastníkov nehody porušením svojich zákonných povinností nesie zodpovednosť za nehodu. Okresné riaditeľstvo PZ Trnava, Okresný dopravný inšpektorát Trnava v konaní vedenom pod ČVS: F.-J.-F.-XXXX/XXXX dňa 27.03.2018 na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trnave rozhodol tak, že zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo žalobkyni preukázané. V priestupkovom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Trnava, Okresnom dopravnom inšpektoráte v konaní vedenom pod ČVS: F.-J.-F.-XXX/XXXX bolo prejednávané aj konanie vodiča Ľ. T., ktorý bol uznaný vinným z dopravného priestupku, za ktorý bol sankcionovaný. Žalobkyňa si svoj nárok na náhradu škody uplatnila titulom bolestného na základe lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 13.06.2017 vo výške 15.873,- Eur (s počtom bodov 925 pri sume vo výške 17,16 Eur za bod) a titulom nákladov spojených s liečením v celkovej sume vo výške 3.521,25 Eur v zmysle predložených dokladov. Dňa 14.04.2015 obdržala žalovaná telefonické hlásenie o dopravnej nehode zo dňa 11.04.2015 od vodiča motorového vozidla. Žalobkyni bolo dňa 08.02.2017 doručené oznámenie od žalovanej o uzatvorení poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, ktorá vznikla dňa 11.04.2015 bez poskytnutia poisťného plnenia. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 15.873,- Eur spolu s úrokom z omeškania a vo výške 5% ročne zo sumy 15.873,- Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej do zaplatenia titulom bolestného a na zaplatenie sumy 3.521,25 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.521,25 Eur odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej titulom nákladov spojených s liečením. Žalobkyňa k žalobe ako dôkazy priložila internetový výpis z OR SR žalovanej, výpis z internetovej stránky SKP, záznam z dopravnej nehody zo dňa 11.04.2015, zápisnicu o obhliadke miesta cestnej dopravnej nehody zo dňa 11.04.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sa/9/2017-49 zo dňa 27.11.2017, rozhodnutie o odvolaní KR PZ v Trnave zo dňa 26.02.2018, rozhodnutie OR PZ Trnava o zastavení konania o priestupku zo dňa 27.03.2018, lekársky posudok o bolestnom zo dňa 13.06.2017, doklady o úhrade liekov a kúpeľných pobytov, oznámenie žalovanej zo dňa 08.02.2017.

2. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.10.2018 uviedla, že samotný právny základ nároku žalobkyne považuje za nepreukázaný. Poukázala na uznesenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trnave (ďalej len „ORPZ TT“) ČVS: F.-XXX/DI-J.-XXXX zo dňa 04.11.2015, ktorým bola postúpená vec správnomu orgánu na rozhodnutie o priestupku vyplýva, že vo veci pribratý znalec z odboru cestná doprava U.. A. D. dospel k jednoznačnému záveru, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy cyklistky, ktorá pri vchádzaní od okraja cesty na cestu mala dať prednosť v jazde vodičovi nákladného vozidla. Cyklistka by zabránila zrážke, ak by v kritickom mieste nevošla na cestu a nenarazila do pravého boku vozidla. Vodič nákladného vozidla 1 sekundu pred zrážkou s najväčšou pravdepodobnosťou nemal možnosť pozorovať cyklistku, nakoľko vedľa neho sedel spolujazdec, ktorý mu vytváral oblasť zakrytého výhľadu. Vodič sa do križovatky rozbiehal na plný zelený signál pre jeho smer jazdy (str. 6 uznesenia). Následne bola žalobkyňa rozhodnutím OR PZ Trnava uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Trnave (ďalej len „KRPZ TT“) č. D.-J.-D.-XX/XXXX-F. zo dňa 16.01.2017. Po odvolaní žalobkyne Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 43Sa/9/2017-49 zo dňa 27.11.2017 zrušil rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trnave a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že záver prijatý správnymi orgánmi o zodpovednosti žalobkyne je predčasný a je treba posúdiť aj správnosť jazdy vodiča DAF, ktorá je zákonnými ustanoveniami definovaná voči chodcom a cyklistom prechádzajúcim cez cestu, na ktorú vodič odbočuje. V zmysle rozhodnutia KRPZ TT opätovne vo veci rozhodoval ORPZ TT v konaní č. F.-J.-F.-XXXX/XXXX zo dňa 27.03.2018 bolo konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zastavené, nakoľko obvinenej z priestupku (žalobkyni) nebolo spáchanie priestupku preukázané. Žalovaná zároveň poukázala na v poradí druhý znalecký posudok, ktorý bol vo veci vypracovaný, ktorý opätovne potvrdil, resp. sa priklonil k tomu, že vinníkom nehody je žalobkyňa. Zo záverov vyšetrovania vyplýva, že vodič Ľ. T. svojím konaním nenaplnil pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 Trestného zákona. Podľa žalovanej tak preto

nie je daný základ na poskytnutie poistného plnenia žalobkyňi, nakoľko poistený vodič nebol uznaný za vinného zo spôsobenia dopravnej nehody. Žalovaná ďalej uviedla, že vzhľadom na žalobkyňou uplatnený nárok podľa ust. § 427 OZ v spojení s § 15 ods. 1 ZoPZP, samotná okolnosť, že škoda na zdraví žalobkyne vznikla pri prevádzke dopravného prostriedku sama o sebe nestačí pre vznik objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa podľa § 427 OZ, nakoľko základným predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je skutočnosť, že škoda bola vyvolaná okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Ak uvedený predpoklad vzniku zodpovednosti v zmysle § 427 OZ nie je splnený, zodpovednosť za vzniknutú škodu je potrebné posúdiť podľa § 420 OZ. Z vykonaného dokazovania v rámci vyšetrovania je zrejmé, že poškodenie zdravia žalobkyne nebolo vyvolané okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke, zodpovednosť je preto potrebné posúdiť podľa § 420 OZ. Dokazovaním, najmä znaleckými posudkami v rámci vyšetrovania, bolo preukázané, že predmetnú nehodu nezavinil vodič L. T.. Nakoľko nie je daná zodpovednosť vodiča poisteného u žalovanej za škodu na zdraví žalobkyne, nemá žalobkyňa ani nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi (žalovanej). Žalovaná aj napriek tomu, že podľa jej názoru nie je daný právny základ nároku žalobkyne na náhradu škody na zdraví voči žalovanej, keďže škoda vznikla zavinením žalobkyne, namietala aj žalobkyňou uplatnené nároky na náhradu škody. Nesúhlasila s výškou náhrady za bolesť, nakoľko po posúdení položiek zmluvným lekárom žalovanej A.. W. G., Z.. A.. doručená zdravotná dokumentácia nebola dostatočná. Žalobkyňa si nárok na náklady spojené s liečením pred podaním žaloby neuplatnila u žalovanej. K žalobe pripojila pokladničné doklady za zakúpenie liečiv, resp. výživových a kozmetických prípravkov, avšak všetky boli zakúpené s odstupom 2-3 rokov po dopravnej nehode a správu preukazujúcu odporúčenie lekára v súvislosti so zranením žalobkyne nepredložila. K predloženým dokladom za absolvované kúpeľné pobyty, ktoré žalobkyňa absolvovala ako samoplatca a zakúpené cez zľavové portály, nebol dodržaný postup, t.j. vystavenie návrhu na kúpeľnú liečbu a schválenie zdravotnou poisťovňou. Predložené náklady za pobyty nemožno preto považovať za účelne vynaložený náklad spojený s liečením a nie je preukázaná priama príčinná súvislosť so zranením pri dopravnej nehode. Žalovaná tiež vzniesla námietku premlčania žalobkyňou uplatneného nároku na náhradu škody za bolestné. K dopravnej nehode došlo dňa 11.04.2015 a bolestné bolo A.. Z. dňa 13.06.2017, pričom v posudku uvádza dobu liečenia od 11.04.2015 do 19.06.2015. K ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne potom došlo už dňa 19.06.2015 a subjektívna 2-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody za bolestné tak uplynula dňa najneskôr dňa 20.06.2017. Žalovaná namietala tiež žalobkyňou uplatnený nárok na úrok z omeškania s poukazom na ust. § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. Žalovaná si svoju povinnosť splnila listom zo dňa 10.07.2017, a preto sa nemohla dostať do omeškania. Nakoľko žalovaná má za to, že nebola preukázaná zodpovednosť poisteného žalovanej za spôsobenú škodu na zdraví žalobkyne, považuje žalobu za nedôvodnú a navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prípade ak by sa súd nestotožnil s uvedeným názorom, navrhla rozhodnúť medzitimným rozsudkom najskôr o základe uplatneného nároku. Zároveň navrhla spojiť na spoločné konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 38C/28/2018 a konanie vedené pod sp.zn. 14C/28/2018, nakoľko veci spolu súvisia. Žalovaná k vyjadreniu ako dôkazy priložila uznesenie ORPZ v Trnave Č.: F.-XXX/DI-J.-XXXX zo dňa 04.11.2015, odpoveď OR PZ Trnava zo dňa 27.01.2017, odborné vyjadrenie zo dňa 04.08.2018, odpoveď žalovanej zo dňa 10.07.2017, uplatnenie nároku za škodu na zdraví zo dňa 29.06.2017, posudok o bolestnom zo dňa 13.06.2017.

3. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 31.10.2018 uviedla, že zodpovednosť za škodu podľa § 427 OZ je objektívnu občianskoprávnou zodpovednosť za škodu, a preto sa na vznik zodpovednosti nevyžaduje zavinenie ani protiprávny úkon. Z uvedeného dôvodu je vznik subjektívnej trestnoprávnej (priestupkovej) zodpovednosti vodiča dopravného prostriedku vo vzťahu k vzniku občianskoprávnej objektívnej zodpovednosti bezpredmetná. V danom prípade je nepochybné a preukázané, že vznikla udalosť vyvolaná osobitnou povahou dopravného prostriedku, pričom osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku rozumieme charakteristické znaky, ktoré spravidla odôvodňujú založenie sprísnenej zodpovednosti z dôvodu určitej miery nebezpečenstva, ktorým sa v určitých situáciách tieto vlastnosti a javy prejavujú navonok - napr. vysoká rýchlosť, hmotnosť a hybnosť dopravného prostriedku (dopravná nehoda), došlo k vzniku škody na zdraví žalobkyne, o čom svedčia lekárske posudky priložené k žalobe, v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou došlo k vzniku škody na zdraví žalobkyne. Dôkazné bremeno liberácie je na prevádzkovateľovi, subsidiárne poisťovni (žalovanej). Žalobkyňa v žalobe netvrdí, že došlo k vzniku absolútnej objektívnej zodpovednosti, ktorá vzniká v prípade, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke dopravného prostriedku. Žalobkyňa sa domáha náhrady škody z titulu relatívnej objektívnej zodpovednosti, s pod ktorej sa žalovaná môže liberovať, avšak dôkazné bremeno je na strane žalovanej. Čo sa týka tzv. „všeobecného liberačného dôvodu“, t.j. spoluzavinenia poškodenej (žalobkyne) ako liberačného dôvodu podľa § 441 OZ, tu je

dôkazné bremeno rovnako na strane žalovanej, t.j. žalovaná je povinná uniesť dôkazné bremeno o takto tvrdených skutočnostiach, ktoré nepreukázala. Ďalej uviedla, že súd v civilnom konaní je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Súd nie je viazaný oslobodzujúcim rozsudkom, teda napríklad rozhodnutím o tom, že nebol spáchaný trestný čin ani jeho odôvodnením. Ak súd v trestnom konaní vysloví aj spoluvinu poškodeného, hoci podľa názoru tohto súdu sú na to predpoklady v trestnom spise, civilný súd tým nie je viazaný. Súd nie je viazaný ani tým, ako orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyhodnotí prípadné možné viaceré alternatívy priebehu dopravnej nehody. V prípade objektívnej občianskoprávnej zodpovednosti prevádzkovateľa dopravného prostriedku za škodu je dôkazná situácia opačná. Tu je dôkazné bremeno na strane prevádzkovateľa, ktorý naopak musí preukázať, že je vylúčená akákoľvek iná alternatíva dopravnej nehody ako tá, že poškodený dopravnú nehodu spoluzavinil, resp. zavinil ju výlučne. Pokiaľ sa tak nestane a závery vykonaného dokazovania pripúšťajú aj alternatívu priebehu dopravnej nehody bez zavinenia poškodeného, potom prevádzkovateľ neunesie dôkazné bremeno vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 441 OZ. Upriamila pozornosť na to, že podľa bodu č. 9 rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 43Sa/9/2017-49 zo dňa 27.11.2017, záver prijatý správnymi orgánmi o zodpovednosti žalobkyne za spôsobenú dopravnú nehodu v dôsledku porušenia povinností vyplývajúcej z § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch o nesprávnom spôsobe jazdy žalobkyne bol predčasný. Podľa názoru správneho súdu, správne orgány pochybili, keď sa vôbec nezaoberali spôsobom jazdy vodiča nákladného motorového vozidla v súvislosti s tým, že takéto odbočovanie mu bolo zakázané dopravnou značkou. Práve táto skutočnosť bola jednou z rozhodujúcich pre určenie, ktorý z účastníkov nehody porušením svojich zákonných povinností nesie zodpovednosť za nehodu. Podľa žalobkyne rozsah škody na zdraví bol preukázaný lekáorskými posudkami. Odborné vyjadrenie, ktoré predložila žalovaná podľa žalobkyne nie je dôkazom, ktorým možno riadne spochybníť závery lekárskeho posudku. Závery lekárskeho posudku možno spochybníť len znaleckým posudkom. V prípade existencie pochybností ohľadne výšky škody, nič nebráni žalovanej v rámci „šetrenia poisťnej udalosti“, vyhotoviť si na vlastné náklady znalecký posudok. Námietka premlčania je nedôvodná a jej nárok premlčaný nie je. Žalovaná nepreukázala, že došlo k naplneniu predpokladov na začatie plynutia premlčacej lehoty skôr, ako to bolo pred 11.04.2016. K návrhu žalovanej na rozhodnutie medzitimným rozsudkom z dôvodu hospodárnosti konania sa žalobkyňa pripája a navrhuje, aby súd v prípade, že bude mať za to, že žalobkyňa spoluzavinila vznik dopravnej nehody, toto spoluzavinenie aj percentuálne vyjadril.

4. Žalovaná v duplikate doručenej súdu dňa 19.11.2018 uviedla, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 14C/28/2018 je nárok žalobkyne na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia a predmetom konania sp.zn. 38C/28/2018 je nárok žalobkyne na náhradu bolestného a nákladov spojených s liečením, pričom všetky nároky sú nárokmi na náhradu škody na zdraví spôsobenej žalobkyňou pri dopravnej nehode dňa 11.04.2015. V oboch konaniach je sporné okrem samotného právneho základu uplatnených nárokov aj bodové ohodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a navrhuje ustanovenie znalca, pričom hospodárne je pribratie jedného znalca. Pre objektívne posúdenie zdravotného stavu žalobkyne po nehode je dôvodné pribratie znalca do konania. v ostatom sa žalovaná pridržala predchádzajúceho písomného podania.

5. Žalovaná podaním zo dňa 11.07.2019 rozšírila svoju žalobu v časti uplatnených nákladov na liečenie vo výške 811,88 Eur. Vzhľadom na námietky žalovanej, že liečivá, za ktoré si žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu škody boli zakúpené až po 2-3 rokoch od nehody a nie je preukázané, že tieto boli zakúpené v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dodatočne predložila lekárske správy, v ktorých je zaznamenaný proces liečenia žalobkyne v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako aj odporúčaná medikamentózna liečba a kúpeľná liečba žalobkyne.

6. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 03.12.2020 pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť z titulu bolestného sumu 15.873,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.873,- eur odo dňa nasledujúcom po doručení žaloby žalovanej do zaplatenia a z titulu nákladov spojených s liečením sumu 4.333,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.521,25 Eur odo dňa nasledujúcom po doručení žaloby žalovanej do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 811,88 Eur odo dňa nasledujúcom po doručení rozšírenia žaloby žalovanej do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

7. Na Okresnom súde Trnava bolo pod sp.zn. 14C/28/2018 vedené konanie o náhradu škody na zdraví titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 35.277,- Eur, keď uznesením č.k. 14C/28/2018-89 zo dňa 15.11.2018 pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 24.709,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 24.709,- Eur odo dňa nasledujúcom po doručení žaloby žalovanej do zaplatenia, sumu 10.418,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.418,- Eur odo dňa nasledujúcom po doručení rozšírenia žaloby žalovanej do zaplatenia, žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 230,- Eur, ako aj náhradu trov konania.

8. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 38C/28/2018-127 zo dňa 02.12.2020 spojil na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 38C/28/2018 a sp.zn. 14C/28/2018, nakoľko tak konanie vedené pod sp.zn. 38C/28/2018 ako aj v konanie pod sp.zn. 14C/28/2018 sa týka tých istých strán sporu, predmetom v oboch konaniach je nárok na náhradu škody na zdraví, keď v konaní vedenom pod sp.zn. 38P/28/2018 je to náhrada škody titulom bolestného a nákladov spojených s liečením a v konaní vedenom pod sp.zn. 14P/28/2018 je to náhrada škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia. Škoda na zdraví mala žalobkyni v oboch konaniach vzniknúť pri tej istej dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 11.04.2015. V oboch konaniach je sporný základ zodpovednosti za škodu, ako aj samotné bodové ohodnotenie bolestného ako aj sťaženia spoločenského uplatnenia. V prípade vykonania dokazovania pribratím znalca do konania je hospodárnejšie vyhotovenie jedného znaleckého posudku. Je preto v záujme hospodárnosti, aby nateraz boli konania spojené a dokazovanie neprebíhalo duplicitne.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi označenými vo vyjadreniach strán sporu ako aj s obsahom spisu vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trnave, okresný dopravný inšpektorát, sp.zn. F.-XX/DI-J.-XXXX, priestupkového spisu ORPZ v Trnave sp.zn. F.-J.-F.-XXXX/XXXX a sp.zn. F.-J.-F.-XXX/XXXX. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Dňa 11.04.2015 došlo k dopravnej nehode a to tak, že vodič L. T. viedol vozidlo B., C.: J. K. J. Z. Q.. J. K., pričom na križovatke s riadenou premávkou odbočoval vpravo na Q.. I., kde po začatí odbočovania prišlo k zrážke pravej bočnej časti vozidla s cyklistkou, žalobkyňou, ktorá viedla bicykel po vyznačenom cyklistickom chodníku po Q.. J.Y. K. K. S. E. Q.. G., v čase dopravnej nehody bola svetelná signalizácia funkčná. Okresné riaditeľstvo PZ v Trnave uznesením Č.: F.-XXX/DI-J.-XXXX zo dňa 04.11.2015 postúpil vec správne orgánu na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Trnave na prejednanie priestupku, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o prečin, ale ide o priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. Uznesením ORPZ TT sp.zn. F.-J.-F.-XXXX/XXXX zo dňa 29.11.2016 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Uznesenie bolo potvrdené KRPZ TT sp.zn. D.-J.-D.-XX/XXXX-F. zo dňa 16.01.2017. Z dôvodu podania správnej žaloby voči uvedenému rozhodnutiu Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 43Sa/9/2017-49 zo dňa 27.11.2017 zrušil rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trnave sp.zn. D.-J.-D.-XX/XXXX-F. s tým, že je potrebné posúdiť aj správnosť techniky jazdy vodiča DAF, ktorá je zákonnými ustanoveniami definovaná voči chodcom a cyklistom prechádzajúcim cez cestu, na ktorú vodič odbočuje. Následne Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave zrušilo rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trnave sp.zn. F.-J.-F.-XXXX/XXXX a vec mu vrátil na nové prejednanie. Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Trnave rozhodnutím zo dňa 27.03.2018 pod sp.zn. F.-J.-F.-XXXX/XXXX rozhodlo o zastavení konania o priestupku, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo žalobkyni preukázané.

11. Okresné riaditeľstvo PZ v Trnave rozhodlo dňa 22.12.2016 rozkazom o uložení sankcie za priestupok pod sp.zn. F.-J.-F.-XXX/XXXX vodičovi L. T., pretože dňa 11.04.2015 ako vodič viedol nákladné motorové vozidlo DAF, kde nerešpektoval zvislé dopravné značenie a vošiel s nákladným vozidlom na ul. O.. I., kde bola pre uvedený smer umiestnená zvislá dopravná značka zákaz odbočovania s doplnkovou tabuľkou so symbolom nákladného vozidla, načo bol následne účastníkom dopravnej nehody. Bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 30,- Eur.

12. Zo záverov znaleckého posudku č. 11/2016 vyhotoveného znalcom U.. A. P., Z.. vo veci ORPZ v Trnave vedenej pod Č.: F.-J.-F.-XXXX/XXXX zo dňa 15.08.2016 (v poradí druhý znalecký posudok)

vyplýva, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy cyklistky, ktorá vjazdom na komunikáciu ul. O. I. z technického hľadiska vytvorila kolíznu situáciu. Technika jazdy cyklistky nebola správna, pretože uskutočnením vjazdu na cestu vytvorila kolíznu situáciu. Za predpokladu, že cyklistka vchádzala na cestu, kde vodorovným dopravným značením nebol vyznačený priechod pre cyklistov, potom nesprávnosť jej techniky jazdy vo vzťahu k zákonným ustanoveniam spočívala v tom, že uskutočnením vjazdu na cestu nedala z technického hľadiska vodičovi vozidla DAF prednosť vjazde. Za predpokladu, že cyklistka vchádzala na cestu, kde vodorovným dopravným značením bol vyznačený priechod pre cyklistov, potom nesprávnosť jej techniky jazdy vo vzťahu k zákonným ustanoveniam, že uskutočnením vjazdu na cestu vytvorila spočívala v tom, že vytvorila nebezpečenstvo a donútila vodiča vozidla DAF k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy. Pri technickej analýze predmetnej dopravnej nehody neboli z technického hľadiska zistené žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že technika jazdy vodiča vozidla DAF bola nesprávna, resp. že nesprávnosť jeho techniky jazdy mala z technického hľadiska príčinnú súvislosť so vznikom dopravnej nehody. Vodič vozidla DAF nemohol cyklistku vidieť a zabrániť zrážke s cyklistkou, resp. predísť dopravnej nehode. Vodič vozidla DAF mohol dopravnej nehode zabrániť len v takom prípade, ak by počas uskutočňovania odbočovacieho manévru predvídal, že v oblasti pre neho zakrytého rozhľadu sa po cestičke pre cyklistov bude pohybovať cyklistka, ktorá bude pokračovať v jazde a vojde na cestu v rozpore s pravidlami cestnej premávky a tejto skutočnosti by prispôbil techniku svojej jazdy. Cyklistka mohla zabrániť dopravnej nehode správnou technikou jazdy, teda tak, že by nezačala vchádzať na komunikáciu ulice O. I. v čase, keď na túto komunikáciu odbočovalo vozidlo DAF, pričom vzhľadom na vzdialenosť, rýchlosť a smer pohybu tohto vozidla muselo dôjsť ku vzniku kolíznej situácie. Za predpokladu, že cyklistka vchádzala na cestu, kde vodorovným dopravným značením nebol vyznačený priechod pre cyklistov, potom správnosť jej techniky jazdy vo vzťahu k zákonným ustanoveniam spočívala v tom, že vodičovi vozidla DAF mala dať prednosť vjazde. Za predpokladu, že cyklistka vchádzala na cestu, kde vodorovným dopravným značením bol vyznačený priechod pre cyklistov, potom správnosť jej techniky jazdy vo vzťahu k zákonným ustanoveniam mala spočívať v tom, že nemala vytvoriť nebezpečenstvo a nemala donútiť vodiča vozidla DAF k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy. Technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy cyklistky, ktorá vjazdom na komunikáciu ulice O.E. I. z technického hľadiska vytvorila kolíznu situáciu. Ak vodič vozidla DAF mal predvídať, že v oblasti pre neho zakrytého rozhľadu sa po cestičke pre cyklistov bude pohybovať cyklistka, ktorá bude pokračovať v jazde a vojde na cestu v rozpore s pravidlami cestnej premávky a tejto skutočnosti mal prispôbiť techniku svojej jazdy, potom technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody boli nasledovné skutočnosti: nesprávna technika jazdy cyklistky, ktorá vjazdom na komunikáciu ulice O. I. z technického hľadiska vytvorila kolíznu situáciu, skutočná technika jazdy vodiča vozidla DAF, ktorý nepredvídal, že v oblasti pre neho zakrytého rozhľadu sa po cestičke pre cyklistov bude pohybovať cyklistka, ktorá bude pokračovať v jazde a vojde na cestu v rozpore s pravidlami cestnej premávky a tejto skutočnosti neprispôbil techniku svojej jazdy. V takomto prípade nesprávna technika jazdy cyklistky bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal vznik kolíznej situácie a skutočná technika jazdy vodiča vozidla DAF bola tým prvkom nehodového deja, ktorý mu znemožnil zabrániť zrážke. V čase vzniku dopravnej nehody bola predmetná križovatka riadená svetelnými signálmi. V smere jazdy vozidla DAF, ktorého vodič uskutočňoval odbočovací manéver z ulice J. K. smerom doprava na ulicu O. I., bol v čase vzniku dopravnej nehody rozsvietený svetelný signál zeleným svetlom so znamením „Voľno“. V smere jazdy cyklistky, ktorá prechádzala cez komunikáciu ulice O. I., bol v čase dopravnej nehody rozsvietený svetelný signál pre chodcov so zeleným svetlom so znamením „Voľno“. Predmetná križovatka, komunikácia ulice O. I., v čase vzniku dopravnej nehody nebola vybavená svetelnou signalizáciou pre cyklistov. V smere jazdy vozidla DAF je na ulici J. K. umiestnená zákazová značka - zákaz odbočenia s dodatkovou tabuľou so symbolom nákladného vozidla. To znamená, že v danom mieste a v danom čase bolo pre vodiča nákladného vozidla DAF predmetné odbočovanie, z ulice J. K. smerom doprava na ulicu O. I., zakázané zvislým dopravným značením. Preto vo vzťahu k dopravnému značeniu bola technika jazdy vodiča vozidla DAF nesprávna. Nesprávnosť jeho techniky jazdy v tomto smere však z technického, hľadiska nemala príčinnú súvislosť so vznikom dopravnej nehody. Po rozjazde vozidla DAF mal spolujazdec vo vozidle technickú možnosť pozorovať cyklistku pohybujúcu sa po cestičke pre cyklistov v prípade, že by sa pozeral cez okno pravých dverí kabíny smerom vpravo od vozidla. Spozorovanie pohybu cyklistky si teda vyžadovalo zo strany spolujazdca mať hlavu otočenú smerom doprava, prípadne aj byť na sedačke naklonený smerom dopredu.

13. Žalobkyňa počas výsluchu uviedla, že danú cestu poznala veľmi dobre. V danej lokalite býva od roku 2011. Vedela, že je tam zákazová značka, ktorá zakazovala odbočovanie vpravo nákladným vozidlám. V čase dopravnej nehody išla po chodníku pre cyklistov po K. Q., súbežne po tejto ulici vedie aj motorová cesta, po ktorej išlo nákladné vozidlo. V čase krátko pred nehodou, nákladné vozidlo stálo ako prvé pred svetelnou križovatkou, na ktorom svietilo červené svetlo. Zelené svetlo zasvietilo súbežne aj pre nákladné vozidlo aj pre chodcov. Nebol tam samostatný odbočovací pás na odbočenie. Vodič nákladného vozidla hneď ako mu zasvietila zelená, začal odbočovať, avšak nakoľko ide o úzku ulicu, musel manéver vykonať rýchlo. Nerozhliadol sa do okolia a sústredil sa len na odbočovanie. To, že svietila zelená aj vodičovi nákladného vozidla si len myslí, to nevidela, nakoľko sa sústredila, aby včas prešla cez križovátku. Videla, že zelené svetlo svietilo a prechádzali tade chodci. Bola ešte čiastočne na chodníku, keď vošlo do cesty nákladné vozidlo, ktoré tam nemalo čo robiť, pretože vedela, že nákladné vozidlá majú zákaz odbočovať. Nemohla nič robiť, bola to sekunda. Nemohla predpokladať, že auto začne odbočovať, sústredila sa na prechod cez križovátku a na ostatných chodcov, ktorí prechádzali. Narazila do predného kolesa, ktoré je pri kabíne spolujazdca. Po náraze ju odhodilo a spadla na ľavý bok na chodník. Auto ďalej pokračovalo v jazde a následne do nej vrazilo do jej pravého boku. Auto ďalej pokračovalo v jazde, nezastavilo. Ľudia kričali, aby zastal. Pri tom druhom náraze jej vznikla väčšina zranení. Hlavou ležala na kanalizačnej mriežke. Necítila si nohy od pol pásu dole. Šofér nereagoval, zastavil až ďaleko. V prípade, ak by hneď stúpil na brzdu pri prvom styku s bicyklom k ťažkým dôsledkom na zdraví by nedošlo. Nevedela predpokladať, že vodič nákladného vozidla poruší dopravné predpisy. Porušil zákaz odbočenia, ako aj povinnosť rozzhliadnuť sa pred jazdou do križovátky počas jazdy cez prechod pre chodcov. Vodič sa ponáhľal, nemohol sa dobre vytočiť, a preto ma zachytil už na chodníku. Prechod pre cyklistov cez cestu bol na ceste vyznačený v čase dopravnej nehody. Pruh pre cyklistov od l.j bol v 1/3 opotrebovaný, zošúchaný ale 2/3 boli plne viditeľné. Viditeľná bola aj opotrebovaná 1/3, avšak trochu horšie. Vodič ho musel vidieť, avšak ako sám uviedol, nesústredil sa na chodcov, sústredil sa len na vozidlo. Iné vozidlá si nevšimla, či stáli za tým nákladným, vnímala len nákladné vozidlo, ktoré stálo prvé. Kofko metrov bola od prechodu v čase, keď jej zasvietilo zelené svetlo, nevedela presne uviesť. Tesne pred vjazdom na prechod sa nepozerala na auto, dávala pozor na chodcov, ktorí prechádzali, aby ich nezrazila.

14. Žalobkyňa vo svojom záverečnom podaní poukázala na to, že Okresný dopravný inšpektorát ORPZ Trnava po opätovnom prejednaní rozhodol o zastavení konania o priestupku, nakoľko žalobkyni nebolo preukázané spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (rozhodnutie č.k. F.-J.-F.-XXXX/XXXX zo dňa 27.3.2018), naopak rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ v Trnave č.k. F.-J.-F.-XXX/XXXX zo dňa 22.12.2016 bol vodič nákladného motorového vozidla, L. T., uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, tým že nerešpektoval zvislé dopravné značenie a vošiel nákladným vozidlom na ulicu O. I., kde bola pre uvedený smer umiestnená zvislá dopravná značka B27 /zákaz odbočenia vpravo/ s doplnkovou tabuľkou E10 /symbol nákladného vozidla/, načo bol následne na ulici O. I. účastníkom dopravnej nehody. K vzniku škody na strane žalobkyne došlo pri prevádzke nákladného motorového vozidla B., C. J.. Žalobkyňa preukázala, že následkom dopravnej nehody - udalosti vyvolanej prevádzkou motorového vozidla jej vznikla škoda na zdraví, ktorej odškodnenie si uplatňuje formou nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia a vecná škoda. Žalobkyňa nie je povinná preukazovať zodpovednosť prevádzkovateľa za vznik škody, pretože jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu je objektívna. Škoda, ktorá vznikla žalobkyni nebola spôsobená okolnosťami, ktoré by mali pôvod v prevádzke dopravného prostriedku, a preto sa prevádzkovateľ, resp. žalovaná môže svojej zodpovednosti zbaviť, ak preukáže že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho možno požadovať (druhá veta § 428 OZ). Prevádzkovateľ dopravného prostriedku - resp. vodič musí predvídať a očakávať, že na riadne vyznačenom prechode pre cyklistov sa môže pohybovať cyklista a to i v tom prípade, ak tohto pred tým, ako uviedol vozidlo do pohybu, nevidel. V prípade škody spôsobenej dopravnou nehodou žalobkyni žalovaná nepreukázala existenciu nepredvídateľnej okolnosti alebo udalosti, v dôsledku ktorej by prevádzkovateľ objektívne nemohol vzniku škody zabrániť. Ďalším liberačným dôvodom, ktorý by žalovanú zbavil zodpovednosti za škodu by mohlo byť preukázanie zavinenia poškodenej, t.j. žalobkyne. Pre záver o zavinení žalobkyne ako poškodenej musí žalovaná preukázať splnenie predpokladov zodpovednosti žalobkyne za škodu podľa § 420 OZ. Zo šetrenia Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ v Trnave vyplýva, že žalobkyni nebolo preukázané porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v dôsledku ktorého došlo k vzniku dopravnej nehody. Predložené znalecké posudky znalcov z odboru cestnej dopravy určovali technickú príčinu dopravnej nehody, teda posudzovali tie prvky nehodového deja, ktoré vznikli v rozpore s technickým

výkladom pravidiel cestnej premávky a ktoré buď vyvolali kolíznú situáciu, alebo túto znemožňovali odvrátiť. Posúdenie príčiny vzniku dopravnej nehody vo vzťahu k zákonným ustanoveniam je otázkou právnou a jej riešenie neprináleží technickému znalcovi. Žalobkyňa ďalej poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sa/9/2017 zo dňa 27.11.2017, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že predložené znalecké posudky nevzali do úvahy skutočnosť, že vodič nákladného motorového vozidla nemohol v danom čase odbočovať z ulice J.. K. smerom na ulicu O.. I., a to z dôvodu zákazu označeného zvislým dopravným značením. Práve v dôsledku správania sa vodiča nákladného motorového vozidla (tento porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 9 ods. 3 písm. c) vyhlášky 9/2009 Z.z.), došlo k vzniku tejto dopravnej nehody. Znalci nesprávne posúdili správanie žalobkyne ako konanie v rozpore s ustanovením § 21 ods. 1 zákona č 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktoré ustanovenie upravuje povinnosti pri „vchádzaní a cestu“, t.j. situáciu ak vodič vchádza na cestu z miesta nachádzajúceho sa mimo cesty a má záujem v jazde po ceste pokračovať. Žalobkyňa viedla bicykel po cestičke pre cyklistov súbežne s Q.. J.. K. a chcela prejsť cez križovatku ulíc O.. I. W. J.. K. po vyznačenom prechode pre cyklistov a ďalej pokračovať v jazde po cyklotrase súbežne s ul. J.. K.. Žalobkyňa nevchádzala na cestu na Q.. O.. I. s úmyslom pokračovať v jazde po tejto ulici. Ustanovenie § 21 zákona o cestnej premávke preto upravuje inú skutkovú situáciu a nemožno ho aplikovať na posúdenie správania žalobkyne pred dopravou nehodou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a obsah spisov F.-J.-F.-XXXX/XXXX W. F.-J.-F.-XXX/XXXX je zrejmé, že vodič nákladného motorového vozidla L. T. dňa 11.04.2015 pri odbočení nákladného motorového vozidla, ktoré viedol z ul. J.. K. E. Q.. O.. I., porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a to poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia, povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z., t.j. dbať na zvýšenú opatrosť voči cyklistom a chodcom, povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h), zákona č. 8/2009 Z.z. t.j. neohroziť cyklistov prechádzajúcich cez priechod pre cyklistov a z § 4 ods. 2 písm. g) t.j. neohroziť chodcov na chodníku, pri odbočovaní, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní, povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 3 písm. c) vyhlášky č. 9/2009 Z.z. ktorou sa vykonávajú ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Z evidenčnej karty vodiča, L. T. vystavenej ku dňu 04.01.2017, ktorá je obsahom spisového materiálu vyplýva, že menovaný ako vodič opakovane porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení zákona o cestnej premávke nedodržaním rýchlosti, nepoužívaním pásov, nevenovaním sa vedeniu vozidla, ale opakovane i neuposlúchnutím pokynu vyplývajúceho z dopravnej značky či dopravného zariadenia (§ 3 ods. ods. 2 písm. b) zákona 8/2009 Z.z o cestnej premávke). Opätovné porušenie tejto povinnosti dňa 11.04.2015 bezprostredne predchádzalo vzniku dopravnej nehody a bolo hlavným dôvodom jej vzniku. Žalobkyňa ako cyklista bola povinná v zmysle § 55 ods. 1 zákona 8/2009 Z.z. o cestnej premávke jazdiť po cestičke pre cyklistov. Z výpovede žalobkyne, ktorá v čase pred nehodou viedla bicykel po cestičke pre cyklistov vyplýva, že z miesta, kde mala dostatočný výhľad sa presvedčila o tom, že môže vojsť na prechod pre cyklistov. Vo svojej jazde chcela pokračovať rovno, čo jej umožňovala i svetelná signalizácia s plným zeleným svetlom „Voľno“. V konaní preto nebolo preukázané zavinené porušenie právnych predpisov žalobkyňou, v dôsledku ktorých by došlo k vzniku škody.

15. Žalovaná vo svojom záverečnom vyjadrení uviedla, že nie je daná zodpovednosť ich poisteného za škodu, ktorú žalobkyňa utrpela dňa 11.4.2015 pri páde z bicykla. Skutočnosť, že škoda na zdraví žalobkyne vznikla pri prevádzke dopravného prostriedku sama o sebe nestačí na vznik objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa podľa § 427 OZ. Za predpokladu, že škoda nebola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla zn. DAF, nie je daná ani zodpovednosť poisteného podľa § 427 OZ. Ak bola škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku a k vzniku škody viedli okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke, neumožňuje § 428 OZ prevádzkovateľovi zbaviť sa svojej zodpovednosti (s výnimkou § 441 OZ). Ak bola škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky, avšak k vzniku škody viedli okolnosti, ktoré nemajú pôvod v prevádzke, môže sa prevádzkovateľ svojej zodpovednosti zbaviť preukázaním, že sa škode nedalo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Ako všeobecný dôvod zbavenia sa zodpovednosti vo vzťahu k poškodenému subjektu možno v rámci oboch skutkových podstát uplatniť dôvod spoluzavinenia škody poškodeným podľa § 441 OZ. V rámci šetrenia priebehu dopravnej nehody dňa 11.04.2015 boli vypracované 2 znalecké posudky s totožnými závermi. Zo znaleckého posudku č. 11/2016 jednoznačne vyplýva, že technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy cyklistky, ktorá vjazdom na komunikáciu z ulice O.. I. z technického hľadiska vytvorila kolíznú situáciu (str. 35, odpoveď č. 2). Žalovaná ďalej poukázala na podstatné závery uvedené v znaleckom posudku č. 11/2016: „je možné z technického hľadiska bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že technika jazdy vodiča vozidla DAF voči účastníkom cestnej premávky pohybujúcim sa po priechode pre chodcov alebo v jeho tesnej

blízkosti, resp. po priechode pre cyklistov, bola správna. Vodič vozidla DAF chodcom a cyklistom, pohybujúcim sa vo voľnom smere po priechode pre chodcov a v jeho tesnej blízkosti, resp. pohybujúcim sa po priechode pre cyklistov, z technického hľadiska dal prednosť, neohrozil ich a ani neobmedzil.“ (str. 28 ZP) „Zo znázornenej situácie je z technického hľadiska zrejmé, že vodič vozidla DAF v čase jeho rozjazdu nemohol cyklistku vidieť ani cez čelné sklo kabíny, ani cez sklo pravých dverí kabíny ani v spätných zrkadlách.“ (str. 29 ZP). „Taktiež je potrebné uviesť, že v situácii zobrazenej na obrátke č. 7 je obvyklá technika jazdy vodičov odbočujúcich vozidiel taká, že svoju pozornosť venujú predovšetkým dopravnej situácii na ceste pred vozidlom, a to zvlášť v koridore ich pohybu.“ (str. 31 ZP). „Pri technickej analýze predmetnej dopravnej nehody neboli z technického hľadiska zistené žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že technika jazdy vodiča vozidla DAF bola nesprávna, resp. že nesprávnosť jeho techniky jazdy mala z technického hľadiska príčinnú súvislosť so vznikom dopravnej nehody. Vodič vozidla DAF uskutočňoval v kritickom čase odbočovací manéver z ulice J. K. smerom doprava na Q. O. I., pričom jeho techniku jazdy je možné z technického hľadiska charakterizovať ako obvyklú a aj primeranú danej dopravnej situácii. Pri takejto technike jazdy vodič vozidla DAF nemohol cyklistku vidieť a zabrániť zrážke s cyklistkou, resp. predísť dopravnej nehode“ (str. 35-36 ZP, odpoveď č. 3). „V danom mieste a v danom čase bolo pre vodiča nákladného vozidla DAF predmetné odbočovanie, z ulice T. K.j smerom na ulicu O. I., zakázané zvislým dopravným značením. Preto vo vzťahu k dopravnému značeniu bola technika jazdy vodiča vozidla DAF nesprávna. Nesprávnosť jeho techniky jazdy v tomto smere však z technického hľadiska nemala príčinnú súvislosť si vznikom dopravnej nehody.“ (str. 38 ZP, odpoveď č. 6). Z týchto uvedených záverov je zrejmé, že dopravná nehoda nebola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky vozidla zn. DAF a zároveň, že vodič nemohol škodu zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať, a teda preukazujú liberačný dôvod v súlade s ust. § 427 a § 428 OZ. „Za predpokladu, že cyklistka vchádzala na cestu, kde vodorovným dopravným značením nebol vyznačený priechod pre cyklistov, potom nesprávnosť jej techniky jazdy vo vzťahu k zákonným ustanoveniam spočívala v tom, že uskutočnením vjazdu na cestu nedala z technického hľadiska vodičovi vozidla DAF prednosť v jazde. Za predpokladu, že cyklistka vchádzala na cestu, kde vodorovným dopravným značením bol vyznačený priechod pre cyklistov, potom nesprávnosť jej techniky jazdy vo vzťahu k zákonným ustanoveniam spočívala v tom, že uskutočnením vjazdu na cestu vytvorila nebezpečenstvo a donútila vodiča vozidla DAF k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy“ (str. 35 ZP, odpoveď č. 3). Tu žalovaná poukázala na ustanovenie § 55 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého pred vjazdom na priechod pre cyklistov sa cyklista musí presvedčiť či tak môže urobiť bez nebezpečenstva. Cyklista môže prechádzať cez vozovku len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonúti ich vodičov k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy. Vo svojej výpovedi dňa 08.06.2019 (pozn. súdu: zrejme mal byť uvedený rok 2021) žalobkyňa sama uviedla, že pred vjazdom na cestu sa nepresvedčila o tom či môže cez cestu prejsť alebo nie. Na strane žalobkyne tak došlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že práve nesprávna technika jazdy žalobkyne bola technickou príčinou vzniku dopravnej nehody. Žalobkyňa sa okrem iného odvoláva pri uplatňovaní svojho nároku o rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 43Sa/9/2017, keď súd uviedol, že správne orgány pochybili, keď sa vôbec nezaoberali spôsobom jazdy vodiča nákladného motorového vozidla v súvislosti s tým, že takéto odbočenie mu bolo zakázané dopravnou značkou“. Avšak v čase rozhodnutia súdu (27.11.2017) už bolo právoplatné rozhodnuté o uložení sankcie vodičovi T. (právoplatnosť dňa 25.1.2017) za porušenie zákazu odbočenia vpravo. Je teda evidentné, že príslušné orgány sa jazdou vozidla zaoberali, čo okrem iného preukazujú aj oba vypracovaní znalecké posudky. Ani na podklade súdneho rozhodnutia nedošlo k vysloveniu právneho záveru o zodpovednosti poisteného za vzniknutú dopravnú nehodu. Priebeh nehody vyplýva aj z výpovedi očitých svedkov (výpovede svedkov sú uvedené v ZP na str. 10-11), keď svedok A. Č. uviedol „...tak som videl ako od D. A. v križovatke jazdí nákladné vozidlo zn. DAF, ktoré odbočovalo na ul. O. I., resp. prednou časťou vozidla sa nachádzalo už na ul. O. I.. V tom som videl ako smerom z cestičky pre cyklistov jazdí cyklistka, ktorá bez zastavenia prešla cez chodník a následne narazila do pravého boku nákladného vozidla zn. DAF. Presné miesto nárazu na vozidle uviesť neviem, viem len, že to nebolo určite do prednej časti vozidla“. Ďalší svedok B. J. uviedol: „...jazdili sme po cestičke pre cyklistov a asi keď sme sa nachádzali od križovatky s Q. O. I. 10- 15 metrov, tak som videl ako na svetelnej signalizácii zasvietil zelený signál pre chodcov na prechode pre chodcov cez ul. O. I.. V tom čase som videl ako cez prechod pre chodcov začal jazdiť cyklista, ktorý tam predtým stál. Ako sa nachádzal asi zhruba v strede vozovky O. I., tak som videl ako za ním na cestičke pre cyklistov jazdí nejaká cyklistka, ktorá sa nachádzala vo vzdialenosti asi ako sa nachádza zelená šípka namaľovaná na cestičke, v tomto úseku aj zrýchlila jazdu.“ Z uvedeného podľa žalovanej jednoznačne vyplýva, že vznik dopravnej nehody zavinila výlučne žalobkyňa.

16. Podľa § 420 ods. 1 a 3 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

17. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa § 430 ods. 1 OZ, namiesto prevádzateľa zodpovedá ten, kto použije dopravný prostriedok bezvedomia alebo proti vôli prevádzateľa. Prevádzateľ zodpovedá spoločne s ním, ak takéto použitie dopravného prostriedku svojou nedbalosťou umožnil.

19. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPZP“), náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

21. Podľa § 3 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase vzniku dopravnej nehody (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.), účastník cestnej premávky je ďalej povinný a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam, b) poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia,

22. Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z., vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. h) a g) zákona č. 8/2009 Z.z., vodič nesmie h) ohroziť chodcov prechádzajúcich cez cestu, na ktorú vodič odbočuje, pri odbočovaní na miesto mimo cesty, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní, g) ohroziť cyklistov prechádzajúcich cez priechod pre cyklistov,

24. Podľa § 55 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pred vjazdom na priechod pre cyklistov sa cyklista musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva. Cyklista môže prechádzať cez vozovku, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonúti ich vodičov k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy. Na priechode pre cyklistov sa jazdí vpravo.

25. Podľa § 9 ods. 3 písm. c) vyhlášky č. 9/2009 Z.z. v znení účinnom v čase vzniku dopravnej nehody, pri riadení cestnej premávky na križovatke signál s plným zeleným svetlom „Voľno“ znamená pre vodiča možnosť pokračovať v jazde, a ak dodrží ustanovenia o odbočovaní a také odbočovanie nie je zakázané dopravnou značkou, možnosť odbočiť vpravo alebo vľavo a ak dodrží ustanovenia o otáčaní a otočenie dovoľuje dopravná značka, možnosť otočiť sa; vodič je pritom povinný dať prednosť chodcom prechádzajúcim vo voľnom smere po priechode pre chodcov a cyklistom prechádzajúcim vo voľnom smere po priechode pre cyklistov, pritom ich nesmie ohroziť ani obmedziť; ak svieti signál pre opustenie križovatky (č. S 4) umiestnený v protifahlom rohu križovatky, neplatí pre odbočovanie vľavo alebo vpravo § 19 ods. 4 zákona.

26. V ustanovení § 420 OZ je zakotvená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437, resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V prípade, keď sa vyžaduje aj zavinenie škodcu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade, keď sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420

OZ spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných povinností zákonom uložených, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Niektoré prípady osobitnej zodpovednosti možno vzťahovať len na záväzkovú zodpovednosť (napr. § 421 a 421a OZ), niektoré len na mimozáväzkovú zodpovednosť (napr. podľa § 427 a nasl. OZ). Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Pokiaľ je ten, kto zodpovedá za škodu, poistený pre prípad vzniku jeho zodpovednosti za škodu, či už na základe zákona (zákonné poistenie zodpovednosti) alebo na základe poistnej zmluvy (zmluvné poistenie zodpovednosti), poisťovňa síce nahradí v rozsahu vymedzenom v poistnej zmluve alebo v právnom predpise za poisteného škodu poškodenému, v dôsledku toho sa však nestane dlžníkom namiesto škodcu, a poškodený nemá voči nej priame právo na náhradu škody. Takéto právo na náhradu škody môže poškodený uplatniť priamo voči poisťovni iba výnimočne, pokiaľ to pripúšťa zákon. V § 420 ods. 1 OZ je vyjadrená zásada, že každý, t. j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovo právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. V súvislosti s odsekom 3 tohto ustanovenia však treba konštatovať, že ďalšou podmienkou vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu sa podľa odseku 3 predpokladá.

27. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 až 431 OZ je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Ustanovenie § 427 OZ upravuje subjekt tejto zodpovednosti, pričom podľa odseku 1 je tento subjekt určený bez ohľadu nato, prevádzkou akého dopravného prostriedku bola škoda spôsobená. Subjektom tejto zodpovednosti môže byť však aj osoba odlišná od osôb uvedených v § 427 OZ, ak sú splnené podmienky ustanovené § 430 OZ. Aj pre prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov platí zásada vyjadrená v § 420 ods. 2 OZ, podľa ktorej škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, ak bola spôsobená pri ich činnosti tými osobami, ktoré na túto činnosť použili. To znamená, že vodič prevádzkovateľa dopravného prostriedku spravidla nebude zodpovedný za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, ak dopravný prostriedok, prevádzkou ktorého bola spôsobená škoda, použil v rámci svojej činnosti pre prevádzkovateľa. Samostatne by bol voči poškodenému zodpovedný len vtedy, keď by bola splnená podmienka ustanovená v § 430 OZ, t. j. v prípade, keď namiesto alebo okrem prevádzkovateľa zodpovedá aj iná osoba. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 OZ spočíva vtom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť. Občiansky zákonník nevymedzuje pojem prevádzkovateľ dopravného prostriedku; je to pojem širší ako pojem vlastník (hoci spravidla bude s pojmom vlastník totožný), pretože okrem vlastníka zahŕňa aj inú osobu, ktorá je na základe iného než vlastníckeho práva oprávnená na trvalú prevádzku motorového vozidla. Prevádzkovateľ, ktorý požičal inému motorové vozidlo alebo iný dopravný prostriedok, ostáva prevádzkovateľom motorového vozidla, a tým aj zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky. Vodič motorového vozidla nie je prevádzkovateľom a za škodu podľa § 427 OZ a nasl. zodpovedá len vtedy, keď sú u neho splnené podmienky ustanovené v § 430 OZ. Ustanovenie § 430 OZ upravuje prípad, keď za škodu namiesto prevádzkovateľa zodpovedá niekto iný než prevádzkovateľ, resp. keď za túto škodu zodpovedá okrem neho aj niekto iný. Avšak aj v prípade právneho posúdenia zodpovednosti podľa § 420 OZ alebo § 427 OZ je podstatné preukázanie porušenia právnej povinnosti škodcom.

28. Žalobkyňa si svoj nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví uplatnila voči žalovanej ako poisťovni s poukazom na ust. § 15 ods. 1 ZoPZP, keďže vozidlo, ktorým mala byť spôsobená škoda bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej, čo znamená, že pasívna vecná legitímácia žalovanej v prejednávanej veci bola daná.

29. Na základe vykonaného dokazovania ale súd ustálil, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko v konaní bolo preukázané, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobkyne, keď vjazdom na cestu v mieste cestičky pre cyklistov vytvorila nebezpečenstvo a donútila vodiča nákladného motorového vozidla k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy.

30. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. V prejednávanej veci nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi bola žalobkyňa jazdiaca na bicykli a vodič motorového vozidla, ktoré bolo poistené u žalovanej. Sporným medzi stranami bolo zavinenie, resp. miera zavinenia na dopravnej nehode zo strany žalobkyne a vodiča nákladného motorového vozidla.

31. Podľa znaleckého dokazovania (posudok č. 11/2016) vykonaného v trestnom konaní (body 2. a 6. tohto odôvodnenia) bolo preukázané, aj vzhľadom na svedecké výpovede, že vodič motorového vozidla nezavinil dopravnú nehodu. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že vodič nákladného motorového vozidla porušil povinnosti, ktoré mu ukladajú právne predpisy (zákaz odbočenia vpravo), avšak toto jeho porušenie povinnosti nebolo príčinou vzniku dopravnej nehody. Žalobkyňa ako cyklista svojou nesprávnou technikou jazdy zapríčinila, že došlo k vzniku dopravnej, teda že vodič nákladného motorového vozidla musel brzdiť alebo zmeniť rýchlosť jazdy. Z popisu nehodového deja, výsluchu svedkov nehody ako aj znaleckého posudku (č. 11/2016) vypracovaného v trestnom konaní je zrejmé, že žalobkyňa ako cyklistka narazila do nákladného motorového vozidla, ktoré bolo poistné u žalovanej. Žalobkyňa porušila svoju povinnosť tým, že sa nepresvedčila pred vjazdom na cestu o tom, či môže bezpečne prejsť cez cestu alebo nie. K vzniku dopravnej nehody potom podľa názoru súdu došlo pričinením žalobkyne a vodič nákladného motorového vozidla nemohol vzniku dopravnej nehody nijakým spôsobom zabrániť. V čase, keď začal vodič nákladného motorového vozidla odbočovaci manéver žalobkyňa nebola pre neho v dohľade, a preto jej ani nemohol dať prednosť, bola to práve žalobkyňa, ktorá zrýchlila pred vjazdom (vyplýva z výpovedí svedkov, ako aj samotnej žalobkyne na pojednávaní dňa 08.06.2021) na cestu z cestičky pre cyklistov. Naopak, súd dospel k záveru, že žalobkyňa prechádzala cez vozovku na bicykli a technickou príčinou dopravnej nehody bola jej nesprávna technika jazdy, pričom vodič nákladného motorového vozidla nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode. Žalobkyňa tak porušila povinnosť stanovenú v § 55 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. Aj vodič nákladného motorového vozidla porušil povinnosť, ktorá mu bola uložená, avšak jeho porušenie nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody, keďže príčinou vzniku dopravnej nehody bola práve nesprávna technika jazdy žalobkyne ako cyklistky.

32. Súd dospel k záveru, že vodič motorového vozidla neporušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, a to podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z. (dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám), podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 8/2009 Z.z. (ohroziť chodcov prechádzajúcich cez cestu, na ktorú vodič odbočuje, pri odbočovaní na miesto mimo cesty, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní) a podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 8/2009 Z.z. (ohroziť cyklistov prechádzajúcich cez priechod pre cyklistov), tak ako to tvrdila žalobkyňa. Porušenie uvedených povinností zo strany vodiča nákladného motorového vozidla nebolo v trestnom konaní žiadnym spôsobom preukázané, pričom tieto závery nevyplývajú ani z opisu nehodového deja a výpovede svedkov vypočutých v trestnom konaní. Nebolo preukázané, že by vodič nákladného motorového vozidla pri odbočovaní vošiel na chodník, tvrdila to len žalobkyňa. Iný cyklista, ktorý čakal pred priechodom stihol prejsť cez cestu, pričom z uvedeného je zrejmé, že vodič nákladného vozidla dbal na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom a ani ostatných chodcov a cyklistov neohrozil a prednosť im dal. Bola to práve žalobkyňa, ktorá pred priechodom zrýchlila svoju jazdu, bez toho, aby sa dostatočne rozohľadla. V čase, keď sa žalobkyňa dostala na okraj vozovky, vodič motorového vozidla už vykonával odbočovaci manéver a žalobkyňa následne narazila do prednej časti nákladného motorového vozidla. Ako už súd konštatoval vyššie vodič nákladného vozidla porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., ale uvedené porušenie nebolo príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody. Toto jeho porušenie dôležitej povinnosti nebolo v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Naopak, súd dospel k záveru, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobkyne, keď uskutočnením vjazdu na cestu vytvorila nebezpečenstvo a

donútila vodiča nákladného motorového vozidla k zmene smeru alebo rýchlosti jazdy, ktorý už v danom čase nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode, čím porušila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z § 55 ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z.

33. Súd nevykonal žalovanou navrhnutý dôkaz výsluchom vodiča nákladného vozidla, keďže bol toho názoru, že takýto výsluch by bol neehospodárny, keďže vodič bol vypočutý počas vyšetrovania dopravnej nehody, v jeho výpovedi neboli rozpory a jeho výsluch by ani nebol spôsobilý prispieť k iným skutkovým zisteniam. Súd tiež nepovažoval za dôvodné námietky žalobkyne voči znaleckému posudku č. 11/2016, keď jeho závery opakovane spochybňovala. Súd nemal dôvod neprihliadať na vyhotovený znalecký posudok č. 11/2016 a z jeho záverov pri posúdení veci aj vychádzal, keďže išlo o riadne vyhotovený. Nemožno prihliadať na jeho spochybňovanie žalobkyňou, len pre to, že sa so závermi vyslovenými v znaleckom posudku nestotožňuje. Navyše iný dôkaz, ktorý by spochybnil uvedený znalecký posudok zo strany žalobkyne predložený nebol a nebol ani navrhnutý. Je pravdou, že vodič nákladného motorového vozidla mal niekoľko zápisov v evidenčnej karte vodiča, avšak tieto zápisy sú pre prejednávajúcu vec bez právneho významu.

34. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, súd mal za to, že žalobkyňa nepreukázala nárok na náhradu škody, a preto súd musel žalobu zamietnuť. Súd sa potom už nezaoberal ďalšími nárokmi uplatňovanými v podanej žalobe, keďže súd nemal za preukázaný samotný vznik nároku žalobkyne na náhradu škody od žalovanej.

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď priznal nárok na náhradu trov konania plne úspešnej žalovanej, keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Žalovaná tak má voči žalobkyňi nárok na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100%. Súd zároveň dodáva, že stranami neboli tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi nemal priznať. Ustanovenie § 257 CSP upravuje moderačné právo súdu, pričom osobitné kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa sa má vykladať prísne reštriktívne, a teda uplatnenie tohto ustanovenia prichádza do úvahy len výnimočne, keď výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Súd má za to, že zo strany žalobkyne neboli produkované žiadne také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie citovaného ustanovenia. S prihliadnutím na absenciu výnimočných okolností súd nevidel dôvod na aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.